

være Repræsentant for Theatrets finantsielle Selvstændighed (Stemmer: Et Udtryk derfor); ja et regnskabsmæssigt Udtryk for Theatrets finantsielle Selvstændighed, og han henviste da til, hvad der er påseret i 1856—57 ved Reservefondens Oprettelse. Nu har jeg påapeget, at det efter min Opfattelse fra alle Sider er indrømmet, at Reservefondens den Gang var stillet netop som en baandlagt Fond, der ikke kunde anvendes uden Bevilling. Det Udtryk, som den ærede Minister nu vil benytte, at, saaledes som han havde udtalt sig i Aarene 1858—59, Reservefondens er et regnskabsmæssigt Udtryk for Theatrets finantsielle Selvstændighed, viser netop, at min Opfattelse af de paagjældende Udtryk er rigtig, at den kunde blive et Udtryk for den Selvstændighed, der overhoved var givet Theatret med Hensyn til det almindelige Budget, men netop ikke med Hensyn til Reservefondens; thi hvad der var det Betegnende ved Reservefondens Oprettelse i 1856—57 var just dette, at den var en baandlagt Fond. Jeg vil nu bemærke, at, naar jeg igaar udtalte, at af de Statsrevisionsantegnelser, der hidrørte fra Aarene 1859—60, angik den ene en Post, med Hensyn til hvilken jeg havde nogen Tvivl, hvorvidt den kunde anses for med Ret at være tagen af Reservefondens eller ikke, og jeg lod denne Tvivl blive staaende, maa jeg dog oplyse, at ogsaa dette Punkt, hvorom jeg sagde, at jeg kunde have nogen Tvivl, har ved nærmere Efterforsyn vist sig at være klart: Det angaar denne Udgift af 762 Rbl., der var afholdt som Sædtillæg af Reservefondens. Det var mig dengang ikke bevidst, at der angaaende dette Forhold allerede var nogen særlig Lov før 1861; men der var virkelig en saadan, idet Lov af 29de December 1857 allerede slaar fast, at Sædtillæg til Theatrets Embedsmænd skulde udredes af Reservefondens. Utsaa ogsaa for denne sidste Post findes udtrykkelig Lovhjemmel til at afholde den af Reservefondens. Jeg tror, at derved bortfalder fuldstændig Berettigelsen af at drage Statsrevisionsantegnelser i Tvivl. Den ærede Minister foresøgte ved Siden af sin Dmtale af Reservefondens forleden Dag et Forsvar for de øvrige Overskridelser, og jeg maa sige, at han under dette Forsvar betraaede sig paa et Forhold, der var mig saa besynderligt, at det næsten laa mig nær at tænke, at det hele Forsvar for Overskridelserne havde en vis ironisk Karakter, thi som Vidnesbyrd om, at samtlige Parter havde arbejdet i fuld Tillid og god Tro, paaberaaber Ministeren sig Arkitekternes Fremfærd. Det forekommer mig, at er der Noget, med Hensyn til hvilket man ikke er i Stand til at paaberaabe sig fuld Tillid eller tillidsfuld Fremgangsmaade, saa er det netop dette Exempel. De Herrer vide, hvad det her dreier sig om. Arkitekterne havde som Svar paa Indbydelsen til Konkurrence udarbejdet Tegninger, som vare blevne antagne under Forbehold, med

den Bemærkning, at Overslagene vare for høje, De fik Raaleg om at bringe Overslagene indenfor Bevilningens Omfang, og dette gjorde de paa den Maade, at de lode Tegningerne blive, hvad de vare, men nedsatte Overslagenes Beløb og sagde, at nu skulde Udførelsen ikke ske efter Tegningerne, men efter Overslagene. Men da de havde faaet Entreprenørerne antagne, gif de til dem og sagde: Gjør det kun efter Tegningerne, sjøndt det var Overslagene, der vare approberede. Det forekommer mig, at er der Noget i den hele Historie, der ikke egner sig til at paaberaabes som Vidnesbyrd om tillidsfuld Fremgangsmaade, saa er det dette, og det forekommer mig derfor, at der næsten laa en vis Ironi i Ministerens Forsvar. — Der er jo forøvrigt fra flere Sider foresøgt Forsvar, hentebe fra juridisk-politiiske Betragtninger; men det forekommer mig, at overhoved have disse Forsvar for de egentlige Overskridelser ikke været heldige. Blandt alle de Forsvar, jeg har hørt i denne Sag, forekommer det mig, at det, vi have hørt fra den paagjældende, forhenværende Minister selv, har været det Syldeste; jeg mener det, han forekom med i 1874—75, og hvis Kjerne, eftersom jeg opfattede det, i Grunden var den, at han sagde: Jeg har udført dette meget betydelige Arbejde paa en smuk og efter Sagkyndiges Dom fyldestgjørende Maade under vanskelige Konjunkturer og under mange vanskelige Forhold; jeg er gaaet ud over Bevillingssummen, men er mig dette Ansvar bevidst, og paatager mig Ansaret derfor. Saaledes opfattede jeg Kernen i det Forsvar, som dengang fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall), og jeg siger, at dette er et Forsvar, som vel ingen absolut Gyldighed har, som ikke har anden Gyldighed end den, Tilhørerne ville tillægge det, men som paa den anden Side er det eneste Forsvar, som man er i Stand til at give denne Sag. Den ærede daværende Minister maatte imidlertid have erindret, at han da ikke var berettiget til at sætte over Theaterbygningen, at det er Folket, der reiste denne Bygning for den danske Skueplads, men maatte have søiet til, at Ministeren maatte have overtaget Broderparten af enten Wæen for dette Bænk eller, som man paa den anden Side vilde sige, Skylden.

Nimestad: Da det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) er kommen tilbage til nogle Bemærkninger af mig fra igaar, tror jeg at skylde ham at sige et Par Ord. Hvorvidt jeg har havt Ret i min Gjengivelse af det ærede Medlems Yttring angaaende den forhenværende Minister, det nuværende ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), vil Tidenden vise; men jeg skal blot sige det ærede Medlem, at der er en Grund til at tro, at det er mere sandsynligt, at jeg har Ret, end at han har det, og det er den, at hvis hans Yt-